

Enhver Lov er jo for saa vidt midlertidig, som den altid kan være Genstand for Ændring, og jeg vil antage, at naar man indenfor Aktuarernes Forening og derefter indenfor Livsforsikringsselskabernes Forening er naaet til en endelig Taget Standpunkt til en Revision af Lovforslaget, og derefter Forsikringsraadet har behandlet dette, vil et Forslag om en saadan Revision komme frem, og skulde man paa det Tidspunkt mene, at den Affattelse af § 17, som nu foreslaas gennemført, ikke svarer til, hvad man paa det Tidspunkt anser for rigtigt, vil det være let at foretage en Ændring. Jeg har dog imidlertid det Indtryk, at man i det hele taget mener, at de oprindelige Bestemmelser i Loven har været strammere paa dette Punkt end nødvendigt.

Dette er, hvad jeg har, at bemærke til de Udtalelser angaaende Lovforslagets Indhold, som er fremkommet. Jeg skal saa yderligere til det ærede Medlem (Kragh), som var Ordfører for Venstre, og som talte om Lovforslagets Udstyr, sige, at hvorledes Lovforslaget har faaet det Udstyr, som det har, kan jeg ikke oplyse, men det har ikke faaet dette Udstyr paa Grund af en oprindelig tagen og senere ændret Beslutning med Hensyn til Lovforslagets Forelæggelse her i Rigsdagen, idet der kun har været taget een eneste Beslutning, nemlig at det skulde forelægges her i Landstinget. Det har været ud fra lignende Overvejelser, som det ærede Medlem nu har udtrykt, at det vil være rigtigst at fremsætte for Landstinget saadanne Forslag, som ikke ved deres finansielle Karakter eller deres særlig politiske Karakter naturligt henhører under Folketingets Omraade. Jeg har ved flere Lejligheder haft Lejlighed til at forelægge Lovforslag først i Landstinget for paa denne Maade at skaffe en rimelig Arbejdsfordeling.

Kragh: De Bemærkninger, som den højtærede Minister nu sluttede med, glædede mig, idet de jo viser, at det endog saa har været den højtærede Ministers oprindelige Beslutning at forelægge Forslaget her i Tinget. Men det exceptionelle Udstyr viser, hvor exceptionel denne Beslutning i Virkeligheden er, idet det altsaa, naar saadan Beslutning tages, bliver nødvendigt at ændre Udstyret, saaledes som Tilfældet er med dette Lovforslag. Jeg vil haabe, at i den kommende Tid Hensynet til Fordelingen af Arbejdet her i Rigsdagen maa gøre Beslutninger af

den Art, som den højtærede Minister ved denne Lejlighed har taget, saa almindelige, at Følgen af saadanne Beslutninger ikke bliver den ydre Fremtræden, som dette Lovforslag har.

De Bemærkninger, som den højtærede Minister fremsatte med Hensyn til Midlertidigheden af den Ændring i Livsforsikringslovens § 17, der her ønskes vedtaget, kan jeg ganske slutte mig til. Selvefølgelig har denne Bestemmelse for saa vidt Midlertidighedens Karakter, som det hele Problem angaaende Sikkerhedsfonden til sin Tid maa tages op til en samlet Overvejelse i Forbindelse med Overvejelse af forskellige andre Punkter i Livsforsikringsloven af 1914, som ved Lovens praktiske Anvendelse har vist sig at være mindre fyldestgørende. Men det er klart, at selve det Omraade, vi her bevæger os paa, gør det nødvendigt, at denne Midlertidighed udstrækkes gennem saa lang Tid, at man kan faa tilendebragt Overvejselsen af den endelige Ordning. Jeg tror derfor ikke, at der er nogen som helst Anledning til den Ængstelse, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Nina Bang) gav Udtryk i, Anledning af, at Midlertidigheden ikke er nævnt direkte i Lovforslaget. Jeg tror endvidere, at naar det ærede Medlem udtalte Formodningen om, at Forsikringsselskaberne i Virkeligheden tjente paa Nyerhvervelser, som hurtigt expirede, og maaske i denne Fortjeneste saa en rimelig Begrundelse af, at der ogsaa af disse Forsikringer skulde henlægges til Sikkerhedsfonden, er det ærede Medlem inde paa fuldkommen forkerte Betragtninger. Thi jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at det er netop Selskabernes Achilleshæl, at den dyre Akkvistion ikke efterfølges af den regelmæssige Præmiebetaling, den efterfølgende Opfyldelse af den Kontrakt, som er indgaaet mellem Selskabet og den forsikrede, men af Brud paa denne Kontrakt fra den forsikredes Side. Det er netop Selskabernes Ulykke og en saare uheldig Konsekvens af den stærkt forcerede Akkvistion, som til Tider har været sat i Værk, særlig af enkelte Selskaber, thi det maa ikke glemmes, at Akkvistionsbestræbelserne kan forceres udover det rimelige; at paa den anden Side et Arbejde for at erhverve er særlig nødvendigt, ved enhver, som kender til Forsikringssag i Praksis. Jeg tror rigtignok, at det ærede Medlem er vildfarende, naar hun tror, at det er almindeligt, at Publikum kommer til Selskaberne i disse Tider. Jeg tror, det er